

## พระบรมราชาโชวาท<sup>(๑)</sup>

พระราชทานแก่คณะผู้แทนจากคณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล<sup>(๒)</sup>

ณ พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน

วันศุกร์ ที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๑๔

ขอขอบใจเจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายของคณะแพทยพยาบาลที่ได้บริจาคเงินเพื่อการกุศลที่ศิริราชก็นับว่าเป็นแหล่งสำคัญที่ได้เป็นแหล่งผลิตเจ้าหน้าที่ทางฝ่ายการรักษาพยาบาลของประเทศไทย ก็นับว่าเป็นแหล่งที่มีเกียรติที่สุดสำหรับการแพทย์

เรื่องการแพทย์นี้เป็นสิ่งที่น่าสังเกตว่า คนทั่วไปถือว่าแพทย์คือหมอ พูดยตามธรรมดาว่าหมอหรือพยาบาลเป็นผู้ที่สำคัญมากสำหรับชีวิตของประชาชน และอาชีพหมอ อาชีพแพทย์ อาชีพพยาบาลนั้นก็ใช่ว่าจะเป็นอาชีพอย่างหนึ่ง แต่เป็นอาชีพที่สำคัญและที่พิเศษจึงต้องมีจรรยาแพทย์ คือผู้ที่สำเร็จจากการศึกษาทุก ๆ คนต้องปฎิญาณตนว่าจะอุทิศตัวเพื่อรักษาประชาชนทั่วไปให้มีความแข็งแรง ให้มีสุขภาพให้ดี และที่พูดว่าจะทนเห็นความทุกข์ของคนอื่นมิได้นั้น ก็เป็นหน้าที่ที่วางไว้แก่ตัวเองอย่างหนัก ซึ่งนับว่าเป็นการผูกมัดตัวเองอย่างที่ว่าผู้อื่นจะผูกมัดตัวเองมากกว่านี้ไม่ได้ เพราะว่าการทนดูผู้อื่นที่มีความทุกข์โดยเฉพาะทุกข์ในทางร่างกายไม่ได้มัน ไปที่ไหนเราก็ต้องเห็นว่าคนอื่นก็ต้องมีทุกข์ แต่ว่าการที่ผูกมัดอย่างหนักนั้นซึ่งก็เกิดเป็นหน้าที่ และก็ถ้าไม่ทำตามที่ผูกมัดตัวเองไว้นั้น ก็นับว่าไม่ได้ทำตามคำปฎิญาณ แต่ทำไมทั้งแพทย์ทั้งพยาบาลได้ต้องผูกมัดอย่างนั้น ก็เข้าใจว่าเป็นประเพณีอย่างหนึ่งที่ทุกคนที่สำเร็จการศึกษาก็ต้องปฎิญาณตน บางคนก็ปฎิญาณตนออกไปเฉย ๆ ไม่ถือว่าเป็นคำปฎิญาณ อย่างนั้นก็รู้สึกว่าเป็นการดูถูกตัวเองไม่ใช่น้อย การผูกมัดตัวเองนั้นเพื่อ

(๑) เรียบเรียงขึ้นตามที่ได้บันทึกพระสุรัสวดีไว้

(๒) นายแพทย์ อุดม โปษะภฤณะ คณะบดี คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล พร้อมด้วยผู้แทนคณะจากคณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล จำนวน ๑๔ คน เฝ้า ฯ ทูลเกล้า ฯ ถวายเงินซึ่งบรรดาคณาจารย์แพทย์ เภสัชกร พยาบาล เจ้าหน้าที่ และนักศึกษาประเภทวิชาต่าง ๆ ในคณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล ได้พร้อมใจกันรวบรวมขึ้นทูลเกล้า ฯ ถวาย เพื่อโดยเสด็จพระราชกุศลตามพระราชอัธยาศัย.

อะไร ก็เพื่อที่นับถือตัวเองได้ เพราะว่าทุกคนจะเป็นแพทย์หรือเป็นพยาบาลหรือมีอาชีพอื่น มีหน้าที่ทั้งนั้น และหน้าที่ในทางการรักษาและดูแลความเป็นความสุขของผู้อื่นนั้นเป็นสิ่ง ที่สำคัญ ทั้งเป็นไม่ใช่เป็นหน้าที่จะมาบังคับราชการหรือเดินรับราชการเช่นเดิม หากแต่เป็น หน้าที่ในทางศีลธรรมไปแล้ว ฉะนั้น การที่แต่ละคนได้ทำหน้าที่ในตำแหน่งสาธารณสุข ในตำแหน่ง แพทย์และพยาบาล ก็นับว่าเป็นการสร้างกรรมที่ดี นับว่าเป็นการสร้างตัวเองให้เป็นคนที่ดี มีอนาคต มีความเจริญ มีความสุขในใจได้ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานนี้จึงเป็นผู้ที่มีโอกาสได้ สร้างความดี ก็ขออย่าละเลยความดีที่จะสร้างได้ ผู้ที่อยู่ในฐานะที่จะช่วยผู้อื่นและไม่ช่วย นั้นเป็นผู้ที่ประกอบกรรมอกุศล ผู้ที่ไม่อยู่ในฐานะที่จะช่วยผู้อื่นเพราะเป็นคนโง่ ไม่มีความ รู้ไม่มีการศึกษาที่จะช่วยผู้อื่น เราก็กังขังได้ เพราะว่าเขาเป็นบุคคลที่น่าสงสารที่ไม่มีความ รู้ไม่มีโอกาสที่จะสร้างกรรมดี แต่ทุกคนที่เกี่ยวข้องและอยู่ในกิจการแพทย์มีความรู้ทั้งนั้น มีความรู้สูงด้วย ทั้งมีโอกาที่จะทำจึงเป็นผู้ที่เคราะห์ดี เป็นผู้ที่อยู่ในฐานะที่จะสามารถก้าว หน้าในชีวิตในจิตใจที่จะสร้างตัวเองให้สูง จึงขอให้จำไว้ว่า ผู้ที่อยู่สูงแล้วถ้าไม่พยายามที่จะ คำจุนตัวเองให้อยู่สูง ให้คงอยู่สูงในทางกายและจิตใจ ก็จะต้องถอยหลัง และการถอยหลัง หรือตกจากที่สูงมันเจ็บมากกว่าที่จะถอยหรือตกจากที่ต่ำ ฉะนั้นก็ขอให้พิจารณาและให้ พยายาม โดยเฉพาะผู้ที่เป็นอาจารย์ให้พยายามที่จะให้ผู้ที่เป็นลูกศิษย์และเป็นแพทย์หรือ พยาบาลหรือผู้ที่จะทำหน้าที่ในงานนี้ให้เข้าใจถึงว่า ผู้ที่มีโอกาสสูงและจะถีบตัวขึ้นไปได้ให้ เป็นคนที่ก้าวหน้าเป็นคนที่มีความตั้งใจ ก็ต้องทำหน้าที่ที่หนักออกไป อาจหนักมาก อาจจะต้อง ใจ แต่ว่างานของตัวมีประโยชน์แก่ส่วนรวมและมีประโยชน์แก่ตัวเองเพราะความดีของตัว

ก็ขอให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหลาย ได้พยายามปฏิบัติหน้าที่เพื่อการแพทย์ของประเทศ และเพื่อความมั่นคงของส่วนรวม รวมทั้งความก้าวหน้าของแต่ละท่านแต่ละคน ขอทุกคน จงมีกำลังใจที่จะต่อสู้ในงานของตัวด้วยความตั้งใจ ด้วยความอดทน ขอให้ทุกคนสำเร็จใน ปณิธานที่มี สำเร็จด้วยการปฏิบัติหน้าที่ปรารถนา ขอให้ประสบแต่ความก้าวหน้าความสำเร็จ ทั่วกัน.